

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/26170 van de rechtbank
's-Gravenhage van 9 februari 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 april 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 9 februari 2007, verzonden op 12 februari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 27 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

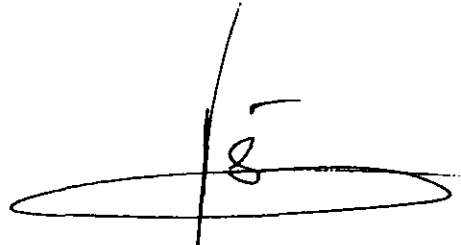
Uitgesproken in het openbaar op 6 juli 2007

13-502.

Verzonden:

06 JULI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingskamer, enkelvoudige kamer

UITSpraak
ingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht

Reg.nr : AWB 06/26170 BEPTDN

Inzake : eiser, V-nummer woonplaats kiezende ten
kantore van zijn gemachtigde, mr. B.D.W. Martens, advocaat te
's-Gravenhage,

tegen : de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor
Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde mr. I.A.M. de Groot, ambtenaar ten departementc.

I. PROCESVERLOOP

1. Eiser heeft gesteld te zijn geboren op en de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Hij verblijft sedert 16 juli 2003 als vreemdeling in Nederland. Op 16 juli 2003 heeft hij een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000. Bij besluit van 20 juli 2003 heeft verweerder de aanvraag van eiser afgewezen. Het hier tegen gerichte beroep heeft deze rechtbank, zittingsplaats Haarlem, bij uitspraak van 5 augustus 2003 gegrond verklaard (AWB 03/39712 en 03/39713 VRWET). Op 12 augustus 2003 heeft verweerder hoger beroep ingesteld bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Bij uitspraak van 5 september 2003 is dit hoger beroep kennelijk niet-ontvankelijk verklaard (200305347/1).

2. Verweerder heeft op 9 maart 2006 eiser schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Eiser heeft op 5 april 2006 zijn zienswijze hierop naar voren gebracht. Bij besluit van 27 april 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser afgewezen. Bij schrijven van 27 mei 2006 heeft eiser tegen dit besluit een beroepschrift ingediend bij de rechtbank.

3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift ingediend.

4. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 10 januari 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II. OVERWEGINGEN

1. In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

Reg. Nr. AWB 06/26170 BEPTDN

2

2. Eiser heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag aangevoerd dat hij is geboren in Afghanistan en behoort tot de bevolkingsgroep der Pashtun. In 1980 is eiser met zijn familie naar Pakistan vertrokken, alwaar hij tot zijn vertrek naar Nederland in Peshawar heeft gewoond. Voorafgaand aan zijn vertrek naar Nederland is eiser betrokken geraakt bij een zakelijk conflict dat grote financiële consequenties voor hem heeft gehad en waardoor hij niet meer veilig was in Pakistan. Naar Afghanistan kan eiser evenmin terugkeren omdat hij daar niet veilig is.

3. In beroep heeft eiser, onder verwijzing naar voornoemde uitspraak van de rechtbank, aangevoerd dat verweerder ten onrechte geen aandacht heeft besteed aan de omstandigheid dat eiser van Pashtun-afkomst is en in verband daarmee risico loopt bij terugkeer naar Afghanistan. Eiser beroept zich daarbij op het beleid inzake de zogenaamde risicogroepen en TBV 2003/22.

4. Verweerder heeft met verwijzing naar artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), in samenhang met het bepaalde in het tweede lid, aanhef en onder f, van dat artikel, de aanvraag afgewezen. Verweerder heeft daarbij geconcludeerd dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas en dat, voor zover overigens van dit relaas moet worden uitgegaan, het relaas onvoldoende zwaarwegend is voor vluchtelingenschap.

5. Deze rechtbank heeft bij inmiddels onherroepelijk geworden uitspraak van 5 augustus 2003 geoordeeld dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000. Ten aanzien van eisers beroep op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, heeft de rechtbank geoordeeld dat het besluit van 20 juli 2003 onzorgvuldig en onvoldoende is gemotiveerd, nu uit dit besluit niet blijkt dat aandacht is besteed aan de Pashtun-afkomst van eiser in verband met het risico dat hij bij terugkeer naar Afghanistan loopt.

6. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in het thans bestreden besluit terecht op het standpunt heeft gesteld dat niet aanvaardbaar is gemaakt dat eiser vanwege zijn Pashtun-afkomst bij gedwongen terugkeer naar Afghanistan een reëel risico loopt te worden onderworpen aan foltering, dan wel aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. In het voornemen van 9 maart 2006 en de bestreden beschikking is expliciet aandacht besteed aan de afkomst van eiser en aan de etnische omstandigheden in het gebied waaruit eiser afkomstig is. Hierbij is verwezen naar het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire (WBV) 2004/60 waarin de Pashtun niet langer als een aparte risicogroep worden genoemd. Ingevolge het thans geldende beleid behoort de Pashtun slechts tot een risicogroep indien zij van origine uit een gebied komen waar zij tot een etnische minderheid behoren. Niet betwist is dat, in de provincie waar eiser vandaan komt de meerderheid, ongeveer 85 %, van de bevolking behoort tot de Pashtun. De enkele omstandigheid dat eiser Afghanistan al geruime tijd geleden heeft verlaten doet hier niet aan af.

Eiser komt derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000.

7. Evenmin is gebleken dat verweerder zich niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat ook aan de overige gronden van artikel 29 Vw 2000 niet is voldaan. Niet is gebleken van klemmende redenen van humanitaire aard, die verband houden met de redenen van het vertrek van eiser uit het land van herkomst.

Reg. Nr. AWB 06/26170 BEPTDN

3

Verweerder heeft zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000.

8. Hetgeen door eiser over de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan is aangevoerd is onvoldoende om op grond daarvan te oordelen dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de algehele situatie in Afghanistan niet meer van zodanige aard is, dat het categoriale beschermingsbeleid moet worden voortgezet of heringevoerd.

Bij brief van 9 september 2002 heeft verweerder aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal laten weten dat het beleid tot categoriale bescherming ten aanzien van azielzoekers van Afghaanse nationaliteit wordt beëindigd, omdat uit het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 19 augustus 2002 blijkt dat de situatie in dat land is verbeterd (TK 200-2001, 19 637, nr. 680). De beëindiging van dit categoriale beschermingsbeleid is door de Afdeling in haar uitspraken van 4 februari 2003 (JV 2003, 110) en 9 november 2004 (JV 2005, 41) geaccordeerd.

Voor zover eiser zich op het standpunt stelt dat de veiligheidssituatie nadien is verslechterd, wordt overwogen dat de Afdeling bij uitspraak van 9 maart 2006 (JV 2006, 193) heeft geoordeeld dat het standpunt om geen categoriaal beschermingsbeleid te voeren de rechterlijke toets kan doorstaan. De Afdeling heeft daarbij onder meer de ambtsberichten van januari 2005 en juli 2005 in aanmerking genomen. Eiser heeft niet aangetoond dat de inhoud van rapporten afwijkt van de conclusies uit genoemde ambtsberichten.

Verweerder heeft zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000.

9. Verweerder heeft gelet op het voorgaande de aanvraag terecht afgewezen.

10. Het beroep is derhalve ongegrond.

11. Er zijn geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

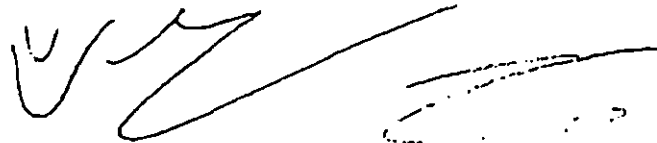
III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage

RECHT DOENDE:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. M.T. Paulides en uitgesproken in het openbaar op 9 februari 2007, in tegenwoordigheid van mr. J.R. van Veen, griffier.

Reg. Nr. AWB 06/26170 BEPTDN

4

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag (nadere informatie: www.raadvanstate.nl).

afschrift verzonden op: 12 FEB 2007

Voor copie aan
De griffier van de rechtbank e-Gravertse

Hamerslag van Haren

Advocaten

PER FAX: 070 3651380

Aan de RAAD VAN STATE

Afdeling Bestuursrechtspraak

Postbus 20019

2500 EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1473	B 12 MRT 2007
ZAAKNR.	1799
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

mr R.J. Hamerslag
 mr P.L.M. van Haren
 mr S.D. Lugt
 mr A.C.M. Nederveen
 mr I.J.M. Oomen
 mr A.M.J.M. Louwerse
 mr K.E. Geertsema
 mr N.C. Elomjeus

mr H.M. Brink**

* tevens mediator

** in samenwerking met

uw referentie: nieuwe zaak

onze referentie: 017704

inzake: / IND / Staatssecretaris van Justitie

Amsterdam, 12 maart 2007

Hoger Beroep in Vreemdelingenzaken

Hierbij verklaar ik, K.E. Geertsema, advocaat te Amsterdam, dat ik door appellant bepaaldelijk ben gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep tegen de beslissing van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Den Haag van 9 februari 2007, AWB 06/26170 (bijlage 1), met het recht van substitutie bij het optreden in rechte. Appellant en belanghebbende is de heer Batergul, geboren op 1 juli 1970, Afghaanse, IND-nummer 0307.16.0464, V-nummer , wonende te in het AZC Amsterdam Noord, Meteorenweg 280 (1035 RN). Hij kiest woonplaats aan het Damrak nr. 28/30 te Amsterdam (1012 LJ), ten kantore van K.E. Geertsema. Voor wat betreft de griffierechten wijs ik u er uitdrukkelijk op dat ons kantoor een rekening-courantovereenkomst gesloten heeft met uw afdeling.

GRIEVEN:**Grief 1:**

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 6 dat niet aannemelijk is gemaakt dat appellant vanwege zijn Pashtun-afkomst bij gedwongen terugkeer naar Afghanistan een reëel risico loopt te worden onderworpen aan foltering, dan wel aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Hamerslag van Haren

Advocaten

Toelichting:

Ten onrechte beperkt de rechtbank haar toets slechts tot de vraag of het feit dat appellant Pashtun-afkomst heeft, hem in een risico positie brengt. Daarmee toetst de rechtbank slechts zeer marginaal of een etnische achtergrond een gevaar als bedoeld in artikel 3 EVRM met zich meebrengt. De rechtbank behoort echter marginaal te toetsen of verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen of het relaas van appellant onvoldoende zwaarwegend is.

De rechtbank toetst ten onrechte slechts het algemene kenmerk van appellant, terwijl zijn individuele verhaal op zwaarwegendheid moet worden beoordeeld. Hierbij had de rechtbank moeten inzien dat verweerder de beschikking onvoldoende zorgvuldig gemotiveerd heeft ten aanzien van de vrees van appellant voor de 'jirga', in zijn gehoren vertaald als 'stammenvergadering'. Appellant heeft in zijn asielrelaas van meet af aan naar voren gebracht dat hij vreest voor de zogenoemde 'jirga'.

De vorige gemachtigde van appellant deed al op 25 augustus 2003 een beroep op het gelijkheidsbeginsel in onderhavige procedure onder verwijzing naar de vreemdeling met ind-nummer 0307.23.0013. Deze vreemdeling heeft inmiddels een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd. Zijn asielrelaas is vrijwel identiek nu ook hij had te vrezen voor de jirga. Bijgaand treft u in kopie de uitspraak van de rechtbank Amsterdam van 28 juni 2006 (Awb 04/46041) in zijn procedure, waartegen de Minister geen hoger beroep heeft ingesteld, maar in plaats daarvan een vergunning heeft verleend bij beschikking van 30 juli 2006, hierbij eveneens in kopie (bijlage 2 en 3). De rechtbank had ambtshalve op de hoogte moeten zijn op bovengenoemde uitspraak van de rechtbank Amsterdam, welke in kracht van gewijsde is gegaan. In de gronden onder het beroep is bovendien aangevoerd dat voor appellant de steun van zijn 'groepering' ontbreekt, waarmee wordt bedoeld dat appellant binnen zijn stam geen bescherming kan krijgen. Dit is het gevolg van hetgeen appellant heeft verklaard omtrent zijn conflict en de afhandeling van dit conflict binnen de Pashtu gemeenschap, waardoor hij gevaar loopt bij terugkeer naar welk gebied dan ook in Afghanistan. Dit gevaar is gelegen in een mogelijke behandeling als beschreven in artikel 3 EVRM.

Hamerslag van Haren

Advocaten

De verklaringen van appellant omtrent de 'jirga' zoals die heeft plaatsgevonden in het conflict van _____ sluit aan bij hetgeen algemeen bekend is omtrent dergelijke stammenvergaderingen. De rechter had moeten vaststellen dat het onzorgvuldig is van verweerder op dit punt geen nader onderzoek in te stellen.

Op grond van het arrest _____ van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens had ook de rechtbank actief behoren te toetsen of voor appellant een gevaar bestond op schending van artikel 3 EVRM bij terugkeer. De rechtbank geeft hiervan geen blijk.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 8 overwogen dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat appellant niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid en onder d Vw.

Toelichting:

De rechtbank verwijst ten aanzien van de algehele veiligheidssituatie in Afghanistan naar uw uitspraak van 9 maart 2006 (JV 2006,193). De zitting heeft plaatsgevonden op 10 januari 2007. Ten onrechte heeft de rechtbank geen kennis genomen van de informatie die na uw uitspraak van 9 maart 2006 ten aanzien van Afghanistan nog bekend is geraakt, en waarvan de rechtbank ambtshalve kennis van had moeten hebben. Gewezen wordt op de rapportage van UNHCR uit mei 2006 alsmede op de brief van Amnesty International van 26 juni 2006. De uitspraak geeft daarvan geen blijk. Daarnaast had ten behoeve van artikel 29 lid 1 onder d de rechtbank ook ambtshalve moeten toetsen aan richtlijn 2004/83 en de mogelijke bescherming die appellant zou kunnen krijgen op grond van artikel 15 van die richtlijn.

Grief 3

Ten onrechte wordt het beroep in rechtsoverweging 10 ongegrond verklaard.

Hamerslag van Haren

Advocaten

Toelichting

De rechtbank had op grond van bovenstaande het beroep gegrond moeten verklaren.

Daarnaast geeft de rechtbank geen blijk van de ambtshalve toetsing als bedoeld in artikel 8:69 Algemene Wet Bestuursrecht.

Uit de toelichting op dit artikel volgt dat de rechter ambtshalve buiten de toepassing van het geschil moet treden, indien het gaat om voorschriften waarop partijen geen beroep hebben gedaan. Ook rechtstreeks werkende voorschriften van Europees recht zijn van openbare orde en worden blijkens uw jurisprudentie, (ABRvS 19 februari 2003, AB 2003,129) ambtshalve in de toetsing betrokken. Van een dergelijke ambtshalve toetsing geeft deze uitspraak geen blijk. Op grond van richtlijn 2004/83/EG kan appelllant in aanmerking komen voor de zogenoemd subsidiaire bescherming ex artikel 15 sub c van deze richtlijn.

Verzocht wordt:

- om het hoger beroep gegrond te verklaren,
- de beslissing van de rechtbank van 9 februari 2007 te vernietigen,
- de beslissing van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, thans de Staatssecretaris van Justitie van 27 april 2006 te vernietigen,
- althans de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank, en verweerder in de proceskosten te veroordelen.

Gemachtigde